

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek**, ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krono. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Kako izginja naša govornica ob slovensko-nemški jezikovni meji?

Pred nedavnim, ko je začela stopati jesen s trdimi koraki v deželo, me je vedla pot iz Maribora po cesti proti Arvežu. Mnogo je olikanih Slovencev, ki imajo o krajih, ležečih za Kozjakom, prav zmedene pojme in zato si štejem v dolžnost, našemu občinstvu nekoliko razkriti, kako tamkaj izginja narodni življenjski od leta do leta bolj. Vasi, ležeče ob cesti iz Leitersberga na Arvež, so, kakor kaže zaničnost v to poklicanih političnih društev, uže naprej hladnokrvno izročene nemškemu Molohu. O tisti mnogovolisani mladeniški navdušenosti, s katero se toliko ponašajo znani naši štajerski listi, ni tukaj duha ne sluha! Naopak, dočim še stari ljudje radi kramljajo in pozdravljajo tujca v naši besedi, je mladež nemško navdahnjena in noče slovenščine niti več razumeti.

Da je temu tako, niso morda toliko bili krivi stariši, temveč naša malomarnost, ki ni skrbela, da bi se za časa se ljudstvo predramilo, da bi naš jezik v tamkajšnjih šolah pridobil si vsaj nekaj pravice. Res je, da se v prvem razredu še deloma poučuje v slovenščini, a to tako mrzko, kakor le zamorejo nemški prenapeti učitelji. A razen te drobtine, ki bo, kakor se kaže, tudi kmalu odpadla, vse nemško! Ker je mladina že iz šole vajena med sabo nemški govoriti, zato tudi seveda v poznejšem življenju le nemščino povečuje! A ne menite, da se nemščina tako bohotno šopiri le po gostilnah in v ob cestah ležečih domovih, ne, ona dviga svojo roko tudi v samotnih selih

in po bornih viničarijah. Če upoštevamo vse činitelje, ki nemškutarstvo tamkaj pospešujejo, je to tudi docela logično.

Tako ginejo vasi Spodnja, Zgornja Kunigunda, Svičina, Št. Jurij ob Pecnici in še druge v nenasiutem nemškem žrelu. Ne oporekam, da se najdejo tuintam še narodne hiše, a te so le redke iskre v temni noči!

Izvestja Schulvereina in Südmarke spričujejo, da žrtvujeta ti društvi za okrepitev nemškega življenja v teh obmejnih, od Slovencev pozabljenih krajih lepe svote. No, spričo malomarnosti v to poklicanih posameznikov in društev od slovenske strani, bodo kmalu te denarce lahko drugam posvetili, kajti njihova stvar bo v kratkem dobljena, slovenska govornica bo za vselej umolknila! Mi javkamo in tarnamo o „tužnem Korotanu“, a o našem, v nemškem morju se potapljačem Kozjaku, od Mute, Arveža do Št. Ilja, ne znamo nič! Spoznavajmo najprej sami sebe!

Ej, to itak ni več rešiti, vzkljknul bi marsikdo in resignirano položil list iz rok! Naopak! Sreča kvišku! Poglejmo brate Čehi! Kje so oni vrgli se puško v koruzo?

So še sredstva, ki bi i tu že umirajočemu Slovenstvu pomagala na noge!

Poglejmo si nekoliko, kako! Pri odraslih, zagriženih nemškutarjih, bil bi pač skoro že ves trud bob v steno! Tod so že dovolj poskusili tamošnji duhovniki, a da brezuspešno, nam glasno govore dejstva! Vrhutega so pa vsled rastočega liberalizma duhovniki tamkaj popolno brezvplivni.

Zasejati bi bilo treba novo seme! Pričeti se mora pri mladini, in rečem

celo, pri šolski mladini. Aha, politiko v šolo, godrnjali bodo nekateri, kar grom in peklo čez pisatelja. A ne mislim i jaz tako radikalno, ker se to, itak ne da, dokler je šola izročena nemškim in „Nemcem prijaznim“ učiteljem!

A smelo trdim, ko bi naša javnost vsaj toliko skrbela, da nabavi tem obmejnim šolam naše mladinske liste in knjižice. — razposojevanje bi sigurno radevolje prevzeli gg. katehetje, da bi bila pot od mladinskega pa do političnega lista utrta! In s tem je povedano dovolj. Da pa so politični listi naši najboljši narodni vzgojitelji, je pribita stvar! Požrtvovalnosti je seveda treba! Ali bi naši denarni zavodi pri razdeljevanju letnega dobička ne odkrhnili nekaj tudi v to svrhu?

Drugo vprašanje je, kako dobiti v te kraje slovenskih učiteljev! Nedavno sem čital, in menda baš v „Domovini“, da so obmejne šole vse v 3. krajnjem razredu! In z malimi izjemami je to gola resnica! Zato pač nimajo ze vsled svoje nemškutarke odumosti ti kraji nikake privlačnosti za slovenskega učitelja! A da bi, kakor to stori Südmarka, i naša družba sv. Cirila in Metoda dajala takim učiteljem redne podpore, izvestno bi se tudi za te kraje dobili slovenski učitelji. Čemu bi n. pr. marenberska posojilnica ne razpisala za tamošnjega učitelja kakih 200 K na leto? Pri kompetenci bi se gotovo zglasilo več slovenskih učiteljev, ki bi se tudi ne mogli vedno prezreti!

Nemci že vedo, kako vabiti učitelje v narodno nevarne kraje! A mi znamo samo čez to zabavljati; posnemajmo jih raje!

Kakor so moji nasveti navidezno malenkostni, je vendar kaj večjega v teh krajih nemogoče. Ne da se oživiti tvoriti ne posojilnica, ne bralno in ne politično društvo. Da mariborsko politično društvo ne prireja svojih shodov v teh krajih, je razumljivo, saj bi ne imel shod poslušalcev! A to, kar sem spredaj priporočal, pa lahko stori. Uverjen sem, da uspeh ne bo izostal! Tako je ravnal neki koroški, še slovenski učitelj na svoji šoli in mi je zatrjeval, da njegov trud in žrtva nista bila zaman. Ali so popisani kraji mar drugačni od Korotana?

Vabilo družbe sv. Mohorja.

Bliža se čas za vpis v družbo sv. Mohorja. Vljudno zato vabimo in pozivljamo številne ude naše družbe širom slovenske domovine in v tujini, naj se zopet in v čim največjem številu vpišejo v družbo dosedanjih udjev in naj pristopi tudi prav mnogo novih! Či gg. poverjenike pa prosimo, da zopet prevzamejo svoje dostikrat zelo težavno, ali tako hvalevredno in koristno delo ter naberejo čim več udov!

Književni dar za l. 1906 je sledeči:

1. „Zgodbe sv. pisma“, 13. snopič. — Ali treba „Zgodbe“ na novo priporočati? Ne! Priporočajo se same tako po svoji vsebini — saj sv. pismo je knjiga vseh knjig — kakor po lepi razlagi, vnanji obliki in slikah. Zato le pridno zopet sezite po njih!

2. „Sveta družina“, vzor krščanskim družinam. Nauki in molitve v posnemo in češčenju sv. družine nazareške.

Izdajo „Cerkvenega molitvenika“, katero je naznanil letošnji „Koledar“, smo odložili na kasnejši

LISTEK.

Blagor v vrtu cvetočih breskev.

Čudna povest.

Češki napisal Julius Zeyer.

(Dalje.)

Hvaležno sem sprejel njegovo ponudbo. Zvečer pred dnevom svojega odhoda sem se sprehajal po vrtu. Krenil sem k jezeru, proti kateremu se je razprostirala bujna loka. Pravkar je zašlo solnce, in vse nebo je žarelo temnožolto. Vtopil sem se v ta sijajni pogled. Tu me naenkrat zmoti deklji smeh, podoben šebetanju množice ptičev. Presenečen obstanem. Pred menoj je sedela mandarinova žena, oblečena v temno vijoličasto oblačilo, kar je še zviševalo beloto njenega obličja. V roki je imela svojo pahljačo. Njene oči so bile dvignene proti nebu. Njene deklice so spuščale na zlatih nitih zmaje iz rožnatega in modrega atlasa, katerim so se zlivale iz žrel

srebrne, nežno rožljajoče verige. Zdelo se je, da zmaji bljujejo zvezde. Mandarinova žena ni delila hrupne radosti devojk; z otožnim očesom je zrla za atlasovimi pošastmi, ki so se izgubljale v večerni megli, in začul sem, kako je šepetala: „Tako poginjajo rožni in azurni sni naše mladosti v megli razočaranja“. Vstala je in namigala devojkam, naj pustijo igre. Počasi so se zbrale okoli mene. Zdelo se je, da me stoječega v senci osamelega drevesa ne vidi nobena izmed njih. Prišle so mi tako blizu, da so njihove vlečke zašumele ob moji nogi, toda nobena se ni zmenila za me. Samo pogled mandarinove žene se je zadel ob moje obličje, toda le kakor slučajno. „Tudi ona me ne vidi“, sem si mislil. Ta trenotek mi je padlo nekaj k nogam. Bila je to pahljača, ki jo je kupil mandarin pri mojem očetju. Zbodlo me je v srcu; zdelo se mi je, da me dama prezira, da je, zagledavši me, nalašč vrgla pred mojimi očmi od sebe stvar, ki je prihajala od mene. Bil sem žalosten do smrti. Nisem

se zganil, dokler se ni izgubila s svojimi družabnicami v vrtu. Dvignil sem pahljačo. Bilo mi je razkošje, dihati iz nje vonj, s katerim jo je prepojilo dotikanje njenih rok. Hotel sem jo pritisniti k ustnicam. Ta trenotek sem zapazil, da je popisana preko mojih stihov. Pisava je bila elegantna, toda zastarela, nikdo več je ni pisal, in ne bil bi je znal čitati, če bi ne bil v zadnjem času slučajno študiral starodavne listine. Čital sem sledeče besede: „O snežnobela mehka svila, lesketajoča se kakor slana, vonjajoča po rožah! Obličje polne lune ti je dala roka prijateljeva, naredivši iz tebe pahljačo. Kadarkoli te pozove moja roka, vselej mi pričaraj ljubeč vetrič. Postala si moja zvesta družabnica, bodisi da sem doma, bodisi da blodim po vrtu. Gotovo bi mi očitala nehvaležnost, če bi te vrgla od sebe v zimskem času, ko ne potrebujem tvojega hladu. Toda jaz nesrečnica imam tako usodo. Bila sem ljubeč vetrič prijatelju, ko se je čutil osirotelega v širnem svetu. Zdaj mi je moj

del pozabljen! Mingeja.“

Te besede so mi izvabile solze v oči. Bile so odmev zapuščene ljubljenske cesarja Ceng-tyja. Toda to ni bila samo pesniška igračka, bila so to očitavanja, katera mi je delala Mingeja, bili so to njeni vzdihli! Torej se nisem motil: ljubila me je! In ime ji je bilo torej Mingeja. To je vplivalo na me kakor vzhajanje zvezde. Moja sreča mi je legla na srce kakor ogromno breme. Kaj sem imel zdaj storiti?

Iz mojega razmišljanja so me prerusili lahki koraki. Zagledal sem eno izmed deklic. Vračala se je iz palače in iskala nekaj v travi. Gotovo pahljačo svoje gospe. Razumel sem vse. Zato je pisala Mingeja s to zastarelo, neizvedencem nečitljivo pisavo. Moja pahljača ji je bila draga. Dala mi je čas, da sem prečital njene stihe, in jo zahtevala nazaj. Položil sem jo pod drevo in se skrivil v grmovje. Deklica je našla pahljačo, in jaz sem do jutranjega svita ostal v vrtu. Bde sem sanjal o Mingeji. Zjutraj sem se odpravil na pot k očetju. (Dalje prih.)

čas, ker nam je došla želja iz lavantinske in ljubljanske škofije, naj še toliko časa počakamo, da se bo mogoče skupno posvetovati tudi o tistih stvarih, ki jih bo ljudski izdajci „Cerkvenega molitvenika“ za večjo privatno porabnost treba še dodati. Namesto tega stopi molitvenik „Sveta družina“, ki ga je spisal g. J. M. Seigerschmied. Prvi del obsega 31 premišljevanj o sv. družini, drugi običajne molitve.

Molitvenik se bode dobival tudi vezan, in sicer stane vezina v platno z rdečo obrezo 60 v. v usnju z zlato obrezo K 120. — Cenjene ude prosimo, da naročnjejo samo te in ne drugih veznin, da se delo v knjigovoznici in pri razpošiljanju knjig preveč ne otežkoči.

3. „Pri severnih Slovanih“. Poptis. Spisal Josip Lavtizar.

Slovenecem že znani potopisec, g. župnik Josip Lavtizar, nas v tej knjigi vodi k našim severnim bratom, na Moravsko, Šlezijo, Češko in Galicijo. Opisuje nam lepo tamošnje kraje, vodi nas po znamenitih zgodovinskih mestih, pripoveduje nam mnogokaj iz starodavne slovanske zgodovine. Knjiga, katero bodo krasile mnoge podobe, bo gotovo vsestransko zanimala.

4. „Lešniki“. Knjiga za odrastlo mladino. Spisal Jož. Stritar.

Profesor Jožef Stritar, znani naš pisatelj, je zopet spisal knjižico za odrastlo našo mladež. Obsegala boče knjiga veliko število mičnih pesmic, več igrokaznih prizorov, nekatere živalske pogovore, povest „Pavle“ in spomine iz mladostnega življenja.

5. „Uporniki“. Zgodovinska povest. Spisal Ivan Lah. („Slovenskih Večernic“ 58. zvezek.) Mnogokrat se je že izrekla želja, naj družba izda daljšo povest. Tej želji hočemo ustreči z „Uporniki“. Snov je zajeta iz domače slovenske zgodovine v prvi polovici minulega stoletja.

6. Koledar družbe sv. Mohorja za navadno leto 1907. Odbor se hoče potrditi, da bo vsebina koledarju kolikor mogoče raznovrstna in mikavna. Cenjene pisatelje pa prosimo, da nam čim preje pošljejo svoje prispevke.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dopošiljajo **do dne 5. marca**. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dopošljejo ob pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za opravilne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati. Isto velja za posamezne pošiljateljce.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

V Celovcu, dne 15. pros. 1906.
Odbor.

Svetovno-politični pregled.

— **Preosnova ministrstva** še vedno plava v ozračju. Za sedaj namerava Gautsch poklicati baje samo dva, in sicer češkega in nemškega ministra. Derschatta, ki bi imel vstopiti kot nemški minister, je dobil vsled svojega čudnega postopanja nezaupnico od odseka četvorice nemških voditeljev. A pogajanja radi parlamentiziranja se vseeno nadaljujejo. Med nemškimi strankami vlada splošno nesloga in nevoščljivost. Niti v isti stranki si niso poslanci edini.

— **O preosnovi gosposke zbornice** so govorili njeni odposlanci včeraj

z ministrskim predsednikom Gautschem. Gospodje s svojimi srednjeveškimi nazori se ne morejo vživeti v idejo pravičnosti in so izrazili Gautschu nezadovoljstvo radi nameravane preosnove.

— **Med Malorusi v Galiciji** se je počelo radi volilne reforme silno gibanje. Kakor znano, hočejo Poljaki za Galicijo indirektno (posredno) volitve, da bi si zdržali gospodstvo. Zato je veliko razburjenje med Malorusi. V kraju Tarnavice-Lesna so zborovali dne 22. t. m. maloruski kmetje. Po shodu je prišlo do spopadov z vojaštvom in orožništvom. Tudi v Tlumaczu je bil maloruski shod. — Odposlanstvo Malorusov, in sicer grof Szeptycki, dva škofa in maloruska poslanca Romanczuk in Korol so bili pri cesarju v avdijenci, ta jih je zagotovil, da bo vlada naptam vsem narodnostim pravična.

— **Na Češkem** pomnožujejo vojaštvo in orožništvo, dasi se je mir povrnil v deželo, še vedno. Boje se baje, da bi prišlo ob času volilne predloge v državni zbornici in ob času volitev samih do izgredov. To bi bilo deloma znamenje, da volilna predloga ne bo bogve kako pravična!

— **Ogrski dogodki**. Vladni mažarski organ „Magyar Nanzet“ govori o položaju sledeče: Naša pesimistična sodba o položaju izhaja odtod, da ne moremo zaznamovati kakšne spremembe. Stagnacija pomeni, da se boj mora nadaljevati. Dokler se ponavljajo dan za dnem napadi na državni red, dokler ni konca nevrednemu hujskanju proti postavno imenovanim nadžupanom, dokler [bo koalicija se s svojo agitacijo trudila, iztrgati vodstvo uprave iz rok vlade, tako dolgo je prisiljena tudi vlada, nadaljevati obrambni boj. Žalostni položaj, ki ga je povzročil ta nesrečni boj, je vsakemu jasno pred očmi. In vsak si mora reči, da tako ne more iti dalje. — Baron Fejervary je bil včeraj zopet pri cesarju in bil je to morda zadnji poskus za razumljenje.

— **V zadevi srbsko-bolgarske carinske zveze** je srbski minister zunanjih del naznanil avstro-ogrskemu poslaniku, da odklanja Srbija avstro-ogrskemu zahtevi glede carinske zveze z Bolgarsko, ker so te zahteve nečastne in poniževalne za Srbijo. — Nemški listi so sedaj padli čez Rusijo, češ, da je ona nahujskala Srbijo in Bolgarsko. — Srbska in bolgarska javnost, posebej srbski trgovski stan pa odobrava postopanje srbske vlade, ki je končno pokazala, da se ne boji tudi gospodarskega boja z Avstrijo.

— **Med Srbijo in Avstrijo** je nastal carinski boj. Trgovinski dogovori so prekinjeni, srbski delegatje so odpoklicani z Dunaja. Avstrija je prepovedala uvoz srbskih prašičev brez vsakega stvarnega vzroka, kajti prašiči so zdravi. Belgrajski trgovci skličejo meeting, na katerem se izjavijo za carinsko zvezo.

— **Rumunski listi** veselo pozdravljajo nepopustljivost srbske vlade ter pričakujejo, da se tudi Rumunska pridruži srbsko-bolgarski, potem podonavski carinski zvezi.

— **Ruski dogodki**. Tajni revolucijski shodi so povsod uvideli, da se revolucijarna akcija ne da več nadaljevati, pač pa so sklenili, da se nadaljujejo atentati na višje upravne osebe. — Socijalni revolucijonarji so pozivljali v proglasu, da se je dne 22. t. m., t. j. na dan obletnice začetka ruske revolucije, z ozirom na sedanjo neugodno dobo vzdržati vsake manifestacije. Na ruskem Poljskem so na dan obletnice početka ruskega punta uprizorili splošno stavko.

— **Angleške volitve**. Zmage liberalcev pri sedanjih volitvah prese-

gajo nade njih samih. Stranko unijonistov doletavajo težki udarci drug za drugim. Najtežji poraz je bil vsekakor oni prejšnjega premier-ministra Balfoura, a propalo je tudi več drugih bivših ministrov. Radikalna struja v bodoči zbornici bo močnejša, kakor kedaj doslej sploh in pričakovati je korenitih reform, ki bodo v temeljih izpremenile javno življenje v mnogih ozirih tako konservativne Angleške. — Novovoljeni zastopniki delavske stranke so izjavili, da ne pristopijo nobeni obstoječi stranki, ampak hočejo nastopati samostojno. Izvoljenih je doslej 278 liberalcev, 36 zastopnikov delavske stranke, 117 unijonistov in 79 nacionalistov.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **30letnica akad. tehn. društva „Triglav“**. Vabila so razposlana. Prijatelji in somišljeniki društva, ki še niso prejeli vabila, naj blagohotno oprostite in se obrnejo s popolnim naslovom do društva „Triglav“ v Gradcu, Heinrichstr. 8. II. — Nadalje še enkrat opozarjamo vse one, ki se hočejo udeležiti komerza, da to javijo v najkrajšem času g. dr. Janku Serneč, zdravniku v Celju. Odbor.

— **Na izvanrednem obnem zboru „Celjskega pevskega društva“** dne 23. t. m. so bili pri dopolnilnih volitvah v odbor voljeni gg. dr. Schwab, Likar, Žagar in Berk.

— **Osebnost**. Dr. Janko Bezjak, glavni učitelj na moškem učiteljskem v Mariboru, je imenovan učiteljem na II. državni gimnaziji v Ljubljani. Bil je do sedaj okrajni šolski nadzornik v Mariboru.

— **Vabilo na plesne vaje**. Kakor vsako leto v predpustu, se vršijo tudi letos posebne vaje za „kolo“ ter opozarjamo še enkrat, da bode prva plesna vaja danes ob osmih zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“.

— **Mestni očetje celjski** so v svoji zadnji seji „s hvaležnostjo“ vzeli na znanje, da je komisar Lehmann „velikodušno“ v imenu celjskega okraja obljubil celjski nemškutariji 2000 K letno za dobo 40 let za celjski vodovod, da je torej naravnost brezstidno oškodoval celjski okraj, ki nima prav nič od vodovoda, za 80.000 K. Počasi, slavna nemškutarija! Še imajo prej govoriti slovenske občine, še bodo povedale pristojni oblasti odločno in jasno, da ni vsak hlapec nemškutarskih teženj neomejen gospodar slovenskega denarja, povedale bodo, da nima začasni upravitelj avtonomne oblasti, in četudi je premogočni komisar Lehmann, duševni oče raznih ponesrečenih reklamacij, pravice, določevati okraju na nepostaven način tako visoka plačila za tolikšno dobo let. Slovenske občine, ki še niste uposlale priziva, 2 dni še imate časa, storite svojo narodno dolžnost, pokažite komisarju Lehmannu, ki samovoljno krši sklep okrajnega zastopa, da mu je poslovni jezik slovenski (ta sklep mora biti med akti, komisar Lehmann!), ki samovoljno gazi pravice slovenskega jezika, slovenskega kmeta, slovenskega ljudstva sploh, ki živi še tako daleč od moderne veka v veku teme, da si daje od prihajajočih kmetov poljubljati svojo „plemenito“ roko (in najdejo se med slovenskimi kmeti take suženjske duše brez ponosa in samozavesti, da to store!), ki ima na vesti še marsikaj, kar mu bomo zapisali za odhodnico, pokažite temu samodržcu celjskega okraja, slovenske občine, da vsaj ve imate toliko poguma in ponosa, braniti slovensko čast, pravice in svobodo našo!

— **Iz celjske sodne dvorane**. Nadebuden deček je Franc Celcer, doma iz Celja, ki je bival v zadnjem času na Ljubecni. Fant se ni 15 let star, pa je že bil kaznovan zaradi hudodelstva tatvine. Minoli teden je pa zopet stal pred okrožnim sodiščem v Celju, kjer je dobil za posebno junaštvo dva meseca zapora. Ko so šli namreč dne 11. decembra 1905 otroci iz šole na Ljubecni, so v otroški nagajivosti obmetavali Celcerja s koščki repe. Ta jim je najprej z repo odgovarjal, ko mu je pa bilo tega dovolj, je prijel na cesti večji kamen in ga pogнал za otroci. Zadel je fanta Antona Koželja na glavi tako močno, da je čez 14 dni le-ta na otrpenju možgan umrl. — Ko presedi Celcer prisojeno mu kazen, ga bodo na prošnjo njegovega varha oddali v prisilno delavnico.

Drug „kvartir“ bo oskrbel bratu! Janez Drstvenšek je prišel na Sv. večer 1905 iz Gradiske, kjer je predsedel 13 mesečno ječo, domov k svojemu bratu Mihaelu na Brezovo pri Sevnici. Brat Mihael ga je prosil, naj stanuje od začetka v listnici, ker je ves poln uši. Janez pa je hotel spati v hiši. Ker se pa nista zjednila zaradi stanovanja, je obljubil Janez bratu, da mu bo oskrbel drug kvartir. Ker mu Mihaelova žena ni hoteia na praznik oprati obleke in perila, se je pridušil, da bo vse vkup zažgal. Zato je nastal po vasi velik strah, ko so za to izvedeli. Orožniki so pa Janeza Drstvenška zaprli in se je moral minoli četrtek pri okrožnem sodišču zagovarjati zaradi nevarne grožnje. Pred sodiščem je rekel, da je mislil, da bo zažgal samo svoje uši. Ker mu pa tega ni hotel nihče verjeti, se je vrge dvakrat v sodni dvorani na tla, da bi pri sodnikih vzbudil usmiljenje. Toda ti gospodje niso imeli zmisla za njegovo „božjast“ in so mu prisodili petnajst mesecev težke ječe. Oskrbel je torej brat njemu drug „kvartir“. Imel bo časa dovolj premišljevat, da se ne sme tako govoriti, če se misli osmiliti samo uši.

— **Za splošno in enako volilno pravico** so se izrekle občine Rajhenburg (pol. okr. Brežice), Bolehneci (pol. okr. Ljutomer), Slaptinci (pol. okr. Ljutomer), Kristanci (pol. okr. Ljutomer), Zakot (pol. okr. Brežice), Brebrovnik (pol. okr. Ptuj), Braslovče (pol. okr. Celje), Moškanjci (pol. okr. Ptuj), Rogoznica (pol. okr. Ptuj), Radislavci (pol. okr. Ljutomer), Mezgovec (pol. okr. Ptuj), Sv. Jernej (pol. okr. Konjice), Vitan, (pol. okr. Ptuj), Radinci (pol. okr. Ljutomer).

— **Wastian in Lenko** strasita po slovenskem Štajerskem. Nas pusti njuno klobasanje hladne; a uverjena sta naj, da je naše prepričanje, da lahko govorita svojim nemškutarskim „somišljenikom“ še takšne oslarije — ti jima bodo vseeno ploskali. Pribiti pa hočemo le dejstvo, da je Lenko v svojem govoru v Slovenski Bistrici glasom poročila „graške tetke“ „v ostrih besedah“ grajal, da se Slovincem v gospodarskem oziru kaj dovoli. Tako torej, Slovenci! Oni poslanec, ki bi naj, ker je slučajno od političnih ničel (sam velika duševna ničla!) poslan v deželno zbornico, zastopal koristi Sp. Štajerske, ki je po večini slovenska, se obrača „v ostrih besedah“ proti temu, da bi se Slovincem v gospodarskem oziru pomagalo! To je politična lumparija, šarlatanstvo, kakršnega je zmožen le slovenozrc Lenko in njegova neumno-poslušna čreda. In vi slovenski kmetje še vedno vidite v teh ljudeh svoje bogove?

— **Imenovanje v davčni službi** na Štajerskem. C. kr. finančno deželno ravnateljstvo v Gradcu je imenovalo

ledece davčne praktikante provizori-
nim davčnim pristavom: Josip Čepin,
Karol Reich, Franjo Konrad, Friderik
Mickl, Ivan Klaitenegger, Karol Wzjak,
Josip Kaič, Franjo Pihler, Stejn Šuc,
Henrik Gutjahr, Jernej Videnski, Hen-
rik Mörth, Teodor Stamm, Van Ort-
wein, Josip Šprab, Julij Gierl, Alojz
Kauworsky, Franjo Donaj, Ferdo Pre-
log, Karol Hren, Matija Najzer, Josip
Wresnik in Karol Wornich.

— **Ženska podružnica sv. Cirila
in Metoda v Žalcu** se je ustanovila v
nedeljo, dne 21. t. m. Ustanovnega
shoda se je udeležilo lepo število na-
rodnega ženstva iz Žalca, Griž, Vrbja
i. t. d. Že sedaj se je nabralo 142 K.
udnice. V odbor so izvoljene: gospa M.
Roblekova, predsednica; gđc. Koidiševa,
podpredsednica; g. Götzlova, tajnica,
gđc. Lipoldova, namestnica; gđc. Dora
Bugmannova, blagajnica; g. Černejeva,
namestnica. Mi z veseljem pozdravljamo
ta novi pojav v narodnem gibanju v
Žalcu, o katerem žalibog že dolgo
nismo imeli prilike poročati.

— **Trbovlje.** Dne 21. t. m. se je
vršil občni zbor „Pazniškega in delav-
skega podpornega društva“. Obiskan je
bil jako dobro. Iz poročila odborovega
smo posneli, da je društvo od početka
svojega obstanka napredovalo s koraki,
da moremo tak napredek zaznamovati
pri malokaterem društvu. Društvo, ki
šteje početkom drugega leta svojega
obstanka blizu 700 članov, lahko s po-
nosom gleda na svoje delo. Če bo na-
predovalo vedno na tak način, postane
tekem časa na vsak način ena naj-
močnejših delavskih organizacij v
obližju. In kar moramo zabeležiti z naj-
večjim zadovoljstvom, je dejstvo, da je
društvo si brez vsega strahu in brez
vseh ozirov dalo narodno lice ter je
tako središče, združevališče in zbira-
lišče narodno čatečega delavstva v
Trbovljah, ki je pa tudi vsekar na
svojem mestu, kadar se gre za trezno
premišljene in pametne zahteve delav-
stva. Z velikim zadovoljstvom moramo
zabeležiti tudi dejstvo, da ima društvo
svojo godbo, katera je v kratkem času
si pridobila izvanredno izurjenost. Dru-
štveniki imajo prikupljive uniforme,
društvena zastava pa je naravnost ob-
čudovanja vredna. — Prometa je imelo
društvo v kratkem času toliko, da se
mora čuditi nepristranski opazovalec.
Samo na podporah je izdalo društvo za
svojega obstanka nad 2000 K. To so
lepi uspehi, ki kažejo na življenjsko
slo pametne združitve. — Predsed-
nikom društva je zopet voljen delavni
in vsestransko požrtvovalni g. Leeb.
Ostali na občnem zboru voljeni odbor
še objavimo. — Socijalno-demo-
kratična stranka je imela istega
dne shod, na katerem se je izrekla za
stavko. — Zahtevajo 20%no zvišanje
plače. „Slov. pazniško in delavsko pod-
porno društvo“ je sklenilo, da se za
prve tri dni tudi njegovi člani pridru-
žijo strajku, da bo pa imelo društvo
bez tri dni občni zbor, ki bo sklepal o
nadaljnjih korakih.

— **Trbovlje.** Nasa „Podružnica
družbe sv. Cirila in Metoda“ je prire-
dila dne 21. t. m. veselico, ki je poka-
zala, da Trbovljčani kljub polnom, ki
se jim mečejo pod noge od nekaterih
strani, smejo s ponosom in veseljem
kazati na svoje prireditve. Občudovati
smo imeli duete, ki sta jih igrala gosp.
Oskar Moll in gđc. Miroslava Mollova,
oba spretna virtuozna prvi na gosli, go-
nica na glasovirju. Občinstvo je z odu-
ševljenim zanimanjem ter očarano sle-
dilo vsaki točki, ki sta jih proizvajala
ta dva umetnika. Igra „Raztrenci“ je
vplivala s svojim humorjem povsem
zadovoljujoče. Prava slast je bila gledati
mljubljeni par, prava radost, gledati
raztresena mu otca. Priobnili bi le,
da je bil stotnik v p. nekdko premlad.

Vsaka malenkost vpliva. — Za ples je
igrala godba „pazn. in del. podpornega
društva“ in plesateljini svet se je vrtel
pozno v noč. — Kakor izvemo, je dala
veselica lep čisti dobiček, tako da dobi
družba sv. Cirila in Metoda nad 80 K.
— **Trbovlje.** Ves rudokop počiva
radi generalnega štrajka. Stavkujoči
delavci zahtevajo boljšo plačo, a ni
skoro nič upanja, da bi kaj dosegli.
Delavci sami niso složni, njihovi vodi-
telji brez vsakega pravega — dobrega
načrta. Iz srca bi jim privoščili, ako
bi se jim res izboljšal njihov gnetni
položaj, toda rudokopska gospoda je
trdovratna in se tačas bržkone ne vda.
Tukaj je g. okr. glavar baron Apfaltrern,
rudarski uradni komisar in žand. nad-
poročnik pl. Detela z 80 orožniki. Od-
loči se v dveh dneh. Dosedaj vlada po-
polni mir. Pogajanja se vrše vsak dan.

— **V Trbovljah** so v ponedeljek
rano rudarji nastavili delo. Popoldne je
izbruhnila stavka tudi v Hrastniku in
na Ojstrem.

— **Iz Gotovelj.** Veselica, katera
se je vršila pretečeno nedeljo pri nas,
je dobro vspela. Veseloigra „V Ljub-
ljano jo dajmo“ je prav dobro ugajala
in slišali smo igralke kakor tudi igralce
hvaliti, da so svoje vloge dobro raz-
umeli in proizvajali. Na vspehu igre se
imamo pač najbolj zahvaliti gđc. Koder-
manovi s Polzele, ki je krasno igrala
eno izmed vodilnih vlog. Domači moški
zbor je z vspehom zapel več krepkih
zborov. Tu pa moramo zahvaliti gosp.
Iv. Zupanca iz Žalca, ki je spretno
nadomestoval obolelega našega mnogo-
letnega pevovodjo ter je s svojo po-
žrtvovalnostjo pokazal, da ljubi svojo
rojstno vas in se veseli njenega na-
predka. Čast tudi našim gotoveljskim
fantom in diletantom, ki se odlikujejo
z veliko požrtvovalnostjo ter dobro
umejo, kako jim je nastopati, da po-
vzdignejo tantovsko čast in svoj ugled
in kako jim je delovati za pravi na-
predek. Škoda, da so prostori gospoda
Malgaja, v katerih prirejamo naše ve-
selice, za naše razmere mnogo pre-
majhni. Zato nas pa tembolj veseli, da
je naš vrli gostilničar obljubil, da hoče
dvorano v kratkem povečati.

— **Šoštanj.** Po dolgem času se je
sešlo Slovenstvo iz cele šaleške doline
(iz Skal, Št. Janža, Velenja, Družmirja,
okolice Šoštanj in trga Šoštanj) ter iz
sosednje savinske doline pri pravi či-
talniški veselici, veselici, prirejeni po
uzoru in v duhu snovateljev čitalnic.
Pogled na pestro množico obiskovalk
in obiskovalcev — videli smo, česar v
Šoštanju že dolgo nismo doživeli, poleg
polnoštevilno zastopane razumnosti
v velikem številu zastopan obrtni stan,
a kar nas navdaja s posebnim zado-
voljstvom, veliko množico zastopnikov
kmečkega stanu od blizu in daleč —
nam je v spomin poklical one prve
čitalniške prireditve v Bleiweissovi
dobi, spominjal pa nas je tudi na te
čase našega narodnega preporoda ves
vzpored veselice. Nastopil je spet oži-
vljeni pevski zbor i. s. moški in mešani
zbor ter kvartet in videli smo, da bo
pevski zbor, ako bo imel redne vaje,
lahko postal eden najboljših pevskih
zborov na Slovenskem, zlasti sedaj, ker
ima več novih moči in v večini že
precej izurjene pevce. Narodna godba
se je spet zelo odlikovala in sodba
precej kritičnega občinstva je bila, da
ne zaostaja za vojaško godbo. Fino
proizvajan duet na gosli nam je udit
velik umesniški užitek. Največ zabave
pa nam je nudila gledališka igra „Žu-
panova Micka“, katero moramo sma-
trati kot eno naših najboljših narodnih
iger. Da pa je občinstvo, katero je ve-
činoma že večkrat videlo to igro, s
takim zanimanjem in odobravanjem
sledilo igri, se moramo zahvaliti našim
vrlim igralcem, kateri so nam res po-

dal sliko življenja na kmetih. Po splošni
sodbi se še do sedaj nobena igra na
šoštanjskem odru ni tako dovršeno
predstavljala, kar imamo gotovo pripri-
sovati novim močem, katere so prvokrat
v Šoštanju nastopile. Najbolj odlikoval
se je po naravni igri in imenitnem
nastopu Anže, predstavljal nam je prist-
nega kmečkega korenjaka, za diletanta
skoraj nedosegljivo dovršenostjo. Na-
ivno kmečko deklo „Županovo Micko“
smo občudovali kot igralko in pevko.
Naš stari znanec, predstavljalec uloge
Windberga, je tudi to pot kot komik
žel velike uspehe. Divili smo se origi-
nalnemu tipu kmečkega župana Kre-
mena; tudi ostale vloge so bile v spret-
nih rokah. Zelo ugodno vpliva tudi na
gledalca krasno prenovljen oder in
menda je malokatera čitalnica na Slo-
venskem, katera bi razpolagala s tako
lepim in velikim odrom. Ta prva ve-
selica naše čitalnice v letošnji sezoni nam
je porok, da bodo tudi ostale sijajno
uspele.

— **Šoštanj.** Z velikim zanimanjem
pričakuje 28. t. m., ko priredi šent-
iljska kmečka mladina na našem odru
dve glediški predstavi, kateri sta ne-
dvomno najboljši izmed malih slovenskih
ljudskih iger. Povabini smo to z navdu-
šenjem delujočo mladino v Šoštanj,
zato je naša dolžnost, da delujemo za
mnogobrojno udeležbo, da pokažemo,
da vemo ceniti požrtvovalnost mladine,
da jo navdušimo za nadaljno vztrajanje
pri delu za izobrazbo ljudstva, obenem
pa, da položimo majhen prispevek za
razvoj jedva še ustanovljenega
bralnega društva šentiljskega. Pred-
stave, pri katerih svira narodna godba
na lok, trajajo od 4. do 7. ure zvečer
in bode mogoče udeležnikom iz zgornjih
krajev se pripeljati z vlakom in spet z
vlakom odpeljati. Šoštanjčani in oko-
ličani, v nedeljo popoldan na svidenje
v dvorani g. Rajsterja.

— **Slovenjgradec.** Kakor ste že
poročali, je preminil dne 14. januarja
1906 ob 4. zjutraj gosp. Ivan Rogina,
veleposestnik in župan v Podgorju,
učelnik okrajnega zastopa in pred-
sednik okrajne hranilnice slovenjgraške
po dolgi in muči bolezni. — Pogreb
se je vršil v torek dne 16. januarja t. l.
predpoldnem. — Pri pogrebu se je
jasno pokazalo, kako priljubljen in obče-
spoštovan je bil dragi ranjki. Prihitelo
je ljudstva iz sosednih občin in po-
krajini kar trumoma, da izkaže blagemu
možu zadnjo čast. — Zastopani so bili
vsi sloji in stanovi. Od c. kr. uradništva
omenimo gospoda deželnega sodnega
svetnika Nedveda, vodjo okrajnega gla-
varstva gospoda komisarja Zoffala, od
okrajnega zastopa g. Avgusta Güntherja,
načelnikovega namestnika z večino čla-
nov in z uradniki okrajnega zastopa.
Od okrajnega šolskega sveta sta bila
navzoča predsednikov namestnik č. g.
Anton Šlander, ter okrajni šolski nad-
zornik g. Alojzij Scheebel. Mestno ob-
čino slovenjgraško je zastopal gospod
župan Franc Pototschnig s svetovalci,
drugo sosedne občine pa gg. občinski
predstojniki z odborniki. Duhovščina je
bila zastopana ne le po č. g. dekani,
ampak tudi po č. g. nadžupniku Lenartu
iz Smartna in mestnem župniku č. g.
Jazbecu ter drugih.

Tudi učiteljstvo je bilo obilno za-
stopano. Iz sosednega okraja šoštanj-
skega so prihiteli gg. deželni poslanec
Ivan Vošnjak, odyetnik dr. Fr. Mayer
in občinski odbornik šoštanjski, gospod
Cerošek. Iz daljne bele Ljubljane celo
je prišel kot zastopnik župana g. Ivana
Hribarja in banke Slavije g. Bezenšek.
Pri hiši, v kateri se je bil blagi po-
kojnik Ivan narodil l. 1853 ter vzgledno
gospodaril, je opravil domači g. župnik
Franc Pečnik pred krsto običajne
cerkvene obrede, potem pa je zapel iz
Smartna došli mešani pevski zbor pod

spretnim vodstvom gosp. M. Ocvirka v
srce segajočo pesem žalostinko, koja je
vsem privabila solze v oči. Žalostni
spreved se je potem pomikal v dolgi
vrsti proti farni cerkvi sv. Urha. Gosp.
župnik Pečnik je blagoslovil grob ter
molil s tresočim glasom in solznimi
očmi za ranjkega Ivana. — Pretresno
je bil jok in stok zapuščenih, ko so
krsto pogreznil v črno zemljo, v hladni
grob. — Globoko je bila ginjena vsa
množica, sivolasi ljudje so plakali za
ranjki kakor otročiči in naj si je bil
še tako trdne narave, vendar so mu
nhajale solze na blagoslovljeno zemljo.
— Pri odprtem grobu mu je zapel
moški pevski zbor slovenjgraške či-
talnice srce pretresujoči: „Blagor mu, ki
se spočije“. Slišale so se besede doma-
činov: Zapustil nas je, kdo nam bo šel
sedaj tako na roko, kakor je to storil
ranjki Rogina, ki je imel za vsakega
pomoč in dober svet. Oh, kako ga homo
pogrešali! Tako se je vršil pogreb pri-
ljubljenega moža, kojega je vse spo-
štovalo.

G. Ivan Rogina je bil od l. 1886,
do l. 1889. in od septembra 1893. leta
neprenehoma do svoje smrti načelnik
okrajnega zastopa ter obenem tudi pred-
sednik okrajne hranilnice. Okraj slo-
venjgraški se mu mora zahvaliti za
za svoj današnji razvoj, za vse svoje
zavode in naprave v blagor okraja. —
Razvoj okrajne hranilnice pa mu je bil
še posebno pri srcu. Ščutil jo je kakor
svoje oko in branil napadov posamez-
nih in drugih zaprek. Zaradi svoje
značajnosti je bil od vseh, tudi od svojih
političnih nasprotnikov čislán in spo-
štovan v popolnej meri. Ravno zavoljo
svoje značajnosti pa je bil g. Rogina
tudi izven okraja tako poznan in čislán,
kakor pri nas. Da se še ranjki ni na-
dejal smrti in je še zmiraj upal ozdra-
viti, razvidno je iz pisma, katero bi se
imelo prečitati pri konstituciji novoiz-
voljenega okrajnega zastopa dne 30. no-
vembra 1905, katero pismo pa je po
naključni šefi po seji na dotično mesto
došlo. Glasi se:

Slavni okrajni zastop!

Prav srčno obžalujem, da mi moje
zdravje še ne dovoljuje biti danes v
Vaši sredi in se Vam za izkazano za-
upanje in čast osebno zahvaliti. Zago-
tovim slavni okrajni zastop, da bodem
kakor do zdaj, tudi zanaprej vse svoje
slabe moči zastavil v blagor in prid
okraja, zanašajoč se na vsestransko
podpore gospodov zastopnikov. Nadejam
se, da bodemo kakor do zdaj tudi za-
naprej z združenimi močmi v lepi za-
stopnosti daleč proč od politične strasti,
skrbeli za blagor našega lepega okraja,
za našo deželo zeleno Stajersko in za
blagor mile naše Avstrije. V to po-
mozi Bog!

Z najodličnejšim spostovanjem

Ivan Rogina.

Žalostna in prebitka je izguba za
nas Slovence, kajti izgubili smo izobra-
ženega, delavnega, spoštovanega in zna-
čajnega rodoljuba, ki je bil vnet za
naš napredek, za naš blagostan. Žalu-
jemo s potrjim srcem ob njegovem tako
preranem grobu, za njim, ki je bil tako
vzgleden rodoljub, kremenit značaj, z
eno besedo: blag mož. — Naj počiva
v miru, nam pa nakloni Bog njemu
vrednega naslednika in voditelja.

— **Št. Jur ob juž. žel.** Dne 19. pro-
sinca je bil izvoljen županom za občino
Okolica Št. Jur ob juž. žel. dosedanji
župan gosp. Bl. Urleb. Za občino Trg
Št. Jur ob juž. žel. pa zdravnik, ces.
svetnik, slovenski skladatelj, mož stare
korenine, g. dr. Gust. Ipavc.

— **Kalobje.** Ni menda blizu žup-
nije, kjer bi bilo ljudstvo tako zaspano
v narodnih stvarih, kakor na Kalobji.
Če pogledamo po sosednjih župnijah,
povsod opazimo, da se ljudstvo probuja
in napreduje, samo na Kalobju vse spi.

Kaj pa je vzrok tej narodni zaspavnosti? Edino to, da tam ljudstvo premalo čita dobre časopise, da ni nobenega društva, nobenega človeka, ki bi se prav brigal probujati ljudstva in ker je tam jako razširjen ptujski „Štajerc“, ki ga je razširil ondodni občinski tajnik Franc Dobovišek, katerega bi pa pri njegovih 70. letih že lahko bila pamet srečala. Upamo in želimo, da se te žalostne razmere sedaj obrnejo na boljše. Kakor izvemo, vrše se na Kalobji v kratkem obč. volitve. Skrbi se naj za to, da se vržejo iz odbora vsi pristaši „Štajerca“ ter se izvolijo vanj pametni in razumni možje.

— **Iz ptujkega okraja.** Orni g je imel silno nujno opravilo, da je odpravil slovenske mostovinske listke pri okrajnem mostu pri Borlu čez Dravo ter vpeljal debelo tiskane nemške, slovensčinpa v najmanjših pismenkah, kar jih premore Blankejeva tiskarna, milostno odmeril v oklepni spodaj prav po mačehinško svoj prostor. Slovenski prebivalci, to je nesramni udarec in žalitev narodnega čuta našega okraja, ki steje po uradni štetvi nad 72.000 Slovencev ter 5000 Nemcev in nemškutarjev. Slovenske kmetske občine, vzdramate se, ravnajte se po tem vzgledu! Proč z dvojezičnimi napisi ob okrajnih cestah! Edino jeziku svoje matere dajte prostora! Proč z dvojezičnimi ali celo nemškimi pečati, posebno pa proč z nemškim uradovanjem! Spoštujte in negujte svoj materni jezik sami in prisilili boste na ta način vse druge oblasti, da ga bodo morale spoštovati tudi one.

— **Št. IIj v Slovenskih goricah.** „Slov. društvo“ mariborsko je priredilo v nedeljo 21. januarja političen shod v gostilni Celcerjevi. Shodu je predsedoval veleposestnik g. Thaler. Drž. in deželni poslanec g. Robič je poročal o državnem in deželnem zboru. V svojem govoru se je dotikal nove volilne reforme ter kazal, kako hočejo nas Slovence na Štajerskem prikrajšati pri novi volilni pravici. — G. predsednik, veleposestnik Fr. Thaler je nato v navdušenem govoru razpravljal, kako delajo šentiljski nemčurji pri občinskih volitvah, da bi Slovence potlačili. G. kaplan Rauter je zbranim priporočal gospodarsko izobrazbo. — Zborovalci so z zanimanjem sledili gg. govornikom. Navzoči kmetje so g. poslancu izrazili zaupanje.

— **Sv. Juri ob Ščavnici.** Zatonila je zopet svetla zvezda na obzorju Slovenstva, ki je tako jasno žarela že par let. Zatisnil je dne 18. t. m. na veke oči mlad mož, 33 letni Andrej Borko, kmet v Kraljevcih, kateri je lani že drugič zasedel županski stol. Bridko je zadela ta izguba posebno občino Kraljevce, katera je z njim izgubila veliko, a cel narod zopet enega moža, ki je bil v narodnem oziru tu blizu meje vedno odločno na pravem mestu. Bil je ljubitelj šole ter je vzorno skrbel, da so jo njegovi otroci skrbno obiskovali. Hvaležno in z boleščjo se spominjamo narodnega boritelja, ki ni omahnil niti v najhujšem viharju, ki ga je uklonila — le prehitra — smrt. Takih mož nam treba, žal, da nas prehitro zapuščajo. Rajnemu blag spomin! Mesto venca na grob naj mu bodo te vrstice v večer spomin, njegovi blagi ženi in otrokom pa v tolažbo. — Bodi mu zemljica lahka!

— **Koščki premoga (drvnega oglja)** so se našli v potoku pod hribom Sv. Antona v Slovenskih goricah v občini Cogetinci. Vprašanje je samo, od kod pridejo ti koščki, gotovo je, da jih od nekod prinese voda. Treba bi bilo, da se stvar preišče. Bil bi to velik gospodarski napredek, samo treba je, da se podjetja v slučaju, da je res kaj na tem, loti tudi kak narodni zavod.

Občina Cerkevjak v Slovenskih goricah ima koncem meseca prosinca

po štetju, zaukazanem od c. kr. glavarstva, 311 glav živine in sicer 19 konj, 138 govede, 153 svinj in 1 ovca.

— **Bralno in pevsko društvo „Maribor“.** V soboto dne 20. t. m. je bil redni občni zbor bralnega in pevskega društva „Maribor“. Le nekaj nad tretjino udov se je potrudilo v društvene prostore. Za leto 1906 novoizvoljeni odbor je sledeči: Predsednik g. Boc, podpredsednik g. dr. Dimnik, tajnik g. Stegnar ml., blagajnik g. Veixl, odborniki gg. Debevc, Leskovar, dr. Marinček, Pišek, Volčič; odb. namest. gg. Merčan, Rebolj, Voglar; rač. pregl. gg. Bahovec in Rihar. Bivšemu odboru gre zasluga, da je društvo gmotno povzdignil in tako pripomogel, da bo društvo odslej lahko vspešneje delovalo, da mu ne bo treba se omejiti le na pobiranje članarine in prirejanje navadnih, vsakdanjih veselje. Na krmilo so prišle mlade, sveže moči, ki jim hrepeni srce po delu narodu v prid. Da bi le prišlo kmalu do dejanj in ne ostalo pri samih idejah!

— **Na Pragerskem** se je pri premikanju žel. vozov ponesrečil premikač Franc Kovačič. Prišel je z glavo med vozove tako nesrečno, da so mu stisnili čeljust. Prvo pomoč m. je podelil g. dr. Klasinc, železniški zdravnik, kateri je med Pragerčani in okoličani zelo priljubljen. — Nesrečnega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

— **Sneg ovira železniški promet** na Ogrskem tako, da imajo vlaki po 6—12 ur zamude, nekateri še popolnoma izostanejo. Brzovlak Budapešta-Pragersko, ki vozi skozi Ptuj ob 3/42. uri zjutraj je prišel še le v ponedeljek ob 8. uri. — Pri Blatnem jezeru na Ogrskem je sedaj velik sneg. Jezero je zamrzujeno. Novo padli snhi sneg je burja spihala v velikanske kipe, kakor poslopja. Zaradi tega stojijo vlaki na progi v snegu. Zgoraj omenjeni brzovlak je stal v Komarvarcu 3 ure. Parna kurjava je na vlaku zamrznila, popotniki so stekali v sneženi in ledeni odeji, ker niso mogli nikamor, dokler jih ni rešil od druge strani prihajajoči rešilni vlak.

— **Bralno društvo v Studenicih** je imelo dne 15. prosinca 1906 svoj občni zbor. Po letnem poročilu g. predsednika se je volil sledeči novi odbor: Predsednik g. Jožef Čede, podpredsednik g. Jožef Kodrič, blagajnik g. S. Krotky, tajnik g. R. Kieslinger, odborniki gg. Jožef Turin, Anton Kodrič, Simon Kitek.

Kranjsko.

— **V Kamniku** se je vršil dne 21. t. ustanovni shod društva za promet tujecev.

— **V deželno bolnišnico v Ljubljano** so pripeljali delavca Ignacija Opresnika iz Trbovelj, ki je v premo-garski jami padel in si zlomil križ.

— **Občinske volitve v Knežaku**, kateri kraj je nam znan iz časov, ko so pred tremi meseci s silo odstavili na povelje škofovo župnika Brčeta, je kranjska vlada razveljavila.

— **Na Savi pri Jesenicah** je nastal dne 21. t. m. požar, ki je skoro popolnoma uničil tamošnjo tovarno kranjske obrtne družbe. Škodo cenijo na blizu milijon kron. Požar je nastal, ker se je vnel neki valjček v tovarni za žice. Požar je za tovarno hudo udarec, ker ne bo mogla izvršiti mnogih naročil.

— **Izvolitve trgovca Trevna na Jesenicah** županom vlada ni potrdila, ki se je izvršila baje nepostavno.

Primorsko.

— **Zakon o ureditvi plač goriškemu učiteljstvu** je cesar potrdil, kakor ga je v zadnjem zasedanju sprejel goriški deželni zbor.

— **V Trstu** odkrijejo spomenik slavnemu laškemu glasbeniku, skladatelju oper Verdiju.

— **V Trstu je umrl** kanonik sv. Jeronima v Rimu, Anton Karabaič; z njim se je pogreznil v grob eden najboljših sinov naroda hrvatskega v Primorju. Dela in vspehi pokojnikovega življenja bodo polnili častno stran v zgodovini vzdrmljenja in preporoda Slovanstva v Istri. Bil je dolgo časa urednik „Naše Sloge“, ki je v mnogoterem oziru blagodejno vplivala na narodno vstajenje v Istri.

— **Smrt pod železniškim strojem.** Trgovec in posestnik Možetič v Orehovljah na Primorskem se je vračal minoli četrtek iz Gorice z vozom. Blizu nekega železniškega tira stopi z voza, da opravi telesno potrebo; znanec, ki je bil z njim, je šel z vozom počasi naprej. Ko je Možetič hotel čez tir, ga zagradi vlak, ki je ravno pridiral in ki ga Možetič, ker so ga zakrivale hiše, ni videl, in ga grdo razmesari. Odrgalo mu je levo roko, levo nogo in odneslo prste. V tako žalostnem položaju so ga našli, ko so ga čez nekaj časa prišli iskat.

— **Za novega knezoškofa v Gorici** je imenovan msgr. dr. Sedej, stolni kanonik v Gorici.

— **V Riemanjih** so neznani lopovi ulomili v urad „Posojilnice in hranilnice“. Odnegli so 267 K.

Slovanski jug.

— **V Črni gori** so izvedli posebno vojske. Ustanovili so 11 pehotnih brigad.

— **Časnikarsko društvo** so si osnovali te dni srbski časničarji v Belgradu. Novi odbor ima baje namen, da skliče še tekom tega leta shod vseh jugoslovanskih časničarjev v Belgrad.

Slovanski sever.

— **Čehi prirede** dne 19. aprila 1906 veliko vseslovansko potovanje v Italijo. Udeležijo se ga lahko tudi Jugoslovani, ki vstopijo ali v Trbižu ali Vidnu (Udine).

— **Česka kmetska stranka** spremeni svoje glasilo „Obrana zemedelca“ (Obramba poljedelcev) v dnevnik ter si vstanovi svojo tiskarno.

— **V nemških dunajskih listih** so iznašli pobožno željo tistih nemškomišlečih učenjakov, ki bi radi zasedli stolice slovanske filologije na dun. vsučilišču in pa tistih faktorjev, ki bi radi za vselej zaprli vrata dun. alme mater za slovenskimi profesorji in dijaki, ter so napisali, da bo obhajal prof. dr. Vatroslav Jagić letos sedemdesetletnico ter moral odstopiti. Slovenski listi pa so pozabili, da so obhajali l. 1898. Jagićevo šestdesetletnico ter so vsi po vrsti ponatisnili dunajsko zmoto. Pa ako Bog da, še bodo morali Nemci čakati najmanj do l. 1908!

Svetovne vesti.

— **Naslov doktorjeve dobe** absoluti višje živinozdravniške šole na Dunaju.

— **V Berlinu** je bilo dne 21. t. m. 93 socijalno-demokratskih shodov.

— **Perzijski šah** je sklenil, dati Perziji ustavo.

— **Ženitev belgijskega kralja Leopolda II.** Ni več dvoma, da se je kralj Leopold pred enim letom oženil z neko damo, ki pripada priprostemu meščanskemu stanu. Sedaj pa se govori v vseh belgijskih krogih o tem, da se kralj tudi civilno poroči, ali pa se zadovolji samo s cerkveno poroko. Cerkevna poroka v Belgiji nima veljave.

Ker je tam uveden civilni zakon, ne bi cerkvena poroka imela nikake važnosti za javnost. Kralj Leopold pa se zamoje vsak čas poročiti tudi civilno ter na ta način svojo cerkveno poroko legitimirati pred državo, kar bi v tem slučaju melo velike politične posledice. Belgijska ustava ne priznava namreč morganatičnega zakona. Členi kraljevske hiše morajo prositi kralja za dovoljenje, ko se hočejo poročiti. Ako se kralj ve protivi ter dovoljuje, da se kak princ kraljeve hiše poroči z osebo, ki ni primerna stanu, tedaj je zakon veljaven in dotična nevesta zadobi tudi kakor zakonita žena knežje dostojanstvo, naslov in predpravice. — Za ženitev kralja samega pa ni nikake omejitve. On more vzeti žensko, katero hoče, in njegova soproga postaja vsled ženitve kraljica Belgijcev, naj si je bila prej kateregakoli stanu. Ni torej dvoma, da more dama, s katero se je kralj Leopold poročil, v slučaju postati kraljica Belgijcev, ako ni že postala to. Stvar pa postane vsled tega še bolj zamotana, ker je baronesa Vaughan — tako se imenuje sedaj dama — dne 17. novembra 1905, rodila kralju sina, ki bi bil, ako bi bil rojen v legitimnem zakonu, poklican na belgijsko prestolje. Iz tega se vidi, kake posledice da bi imel kraljev zakon, ako bi bil veljaven. Možno je sicer, da je kralj Leopold ravno radi tega opustil dati svojemu drugemu zakonu zakonito podlago. S tem je zagotovil prestolonasledstvo svojemu nečaku, princu Albertu. Iz vsega tega je torej jasno, zakaj se širji krogi zanimajo za to, v kaki obliki da je kralj sklenil zakon. — Že pred nekoliko časa je list „Reveil de Bruges“ zagotavljal, da je morganatičen zakon dovršen čin. Poroka se je izvršila pred letom dni v gradu Laeken in sicer v navzočnosti dveh adjutantov: dvorni kapelan, ki je izvršil cerkveni čin, je to storil na ukaz kardinala-nadžkofa v Mehlinu. Kralj da se je poročil z madamo Vaughan, bivšo gospico Lacroix iz Lovanije, nečakinje socijalističnega člana belgijske poslanske zbornice, Van Lamgendoleka. Ista živi sedaj na kraljevem posestvu na rtu Verat pri Nici.

Društveno gibanje.

— **Šaleška čitalnica** priredi z sodelovanjem šentiljske mladine v nedeljo, dne 28. januarja 1906 v dvorani hotela „Avstrija“ v Šoštanju dve gledališki predstavi: „Trije tički“, šaloigra v dveh dejanjih s petjem in „Ne kliči vraga!“ šaloigra v enem dejanju s petjem. Pri predstavi svira šoštanjaska narodna godba. Vstopnina: sedeži (I.—III. vrste) 1 krono, ostali sedeži 30 kr., stojšče 10 kr. Začetek točno ob 4. uri popoldan. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Kapelsko bralno društvo** ima v nedeljo, dne 28. t. m. ob 3. uri popoldne v župnišču občni zbor po običajnem vzporedu. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi odbor.

— **Slovensko politično in gospodarsko društvo za Ljutomerski okraj** ima svoj redni občni zbor dne 28. januarja 1906 ob 3. uri popoldne v gostilni gospoda Ivana Kukoveca v Ljutomeru. Dnevni red: 1. Poročilo odbora. 2. Volitev novega odbora. 3. Volitev računskih preglednikov. 4. Slučajni predlogi. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Kmetško bralno društvo na Hajdinu pri Ptujju** ima v nedeljo, dne 28. t. m. po večernicah v Graharjevi gostilni svoj občni zbor. Na sporedu je tudi petje, govori in srečolov. Vse udeleženi prijatelji našega društva vabi tem potom odbor.

V najem oziroma na račun se da (49) 3-3

gostilna

na Starem gradu

s celim posestvom pod jako ugodnimi pogoji. — V slučaju, da se kupec oglasi je vse skupaj

== **naprodaj** ==

prav za nizko ceno. Več pove lastnik **JOS. ZABUKOVŠEK**, krojač, Celje.

Prodaja mlina

na pet parov kamnov in stope z vedno dobro vodno močjo v rodovitnem lepem kraju; zraven so še travniki, njive, stelniki in hoste. Proda se pod prav ugodnimi pogoji sam mlin ali vse skupaj. — Več pove

Anton Terček

posestnik ♦ Metlika ♦ Dolenjsko. (53) 3-2

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega, hrvatskega, nemškega jezika in nekoliko laščine, kateri se je izučil v večji trgovini mešanega blaga, želi prenesti službo. — Naslov pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

Mesto

občinskega tajnika

oskrbnika ali pisarja v tovarnah sprejme bivši državni uradnik.

Ponudbe na upravništvo tega lista pod „B. U. 20“. (75) 3-1

C. kr. priv. zavarovalni družbi „Dunav“ na Dunaju!

Moj umrli soprog Jakob Božič, trgovec v Gornjemgradu, je bil še le kratek čas pri vašem zavodu zavarovan in ste mi zavarovalni znesek izplačali jako hitro po svojem komisarju, g. Antonu Kuharju v Celju.

Izrekam Vašemu človekoljubnemu zavodu, ter tudi g. Kuharju svojo iskreno zahvalo, z obljubo, da bom Vaš zavod povsod in vedno posebno priporočala.

GORNJIGRAD, dne 10. jan. 1906.

(79) 2-1 **Antonija Božič** s. r.

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom

prodaja v vseh velikostih najboljšje izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. BERGER

DUNAJ I. Wipplingerstrasse 29.

Vzroci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. 104-32

Kupim takoj malo posestvo

v bližini Celja ob prometni cesti, pripravno za gostilniško ali kako drugo obrt. — Ponudbe pod šifro „A. J.“ na upravništvo „Domovine“ v Celju.

Stare celoletne letnike

„Domovine“ od leta 1891 do leta 1899 kupi uredništvo „Domovine“.

(77) 1 Iščem

uradnika

eventualno

stenografa

z lepo pisavo.

Mihael Jezovšek
c. kr. notar na Vranskem.

Jako dobro poljčansko

vino

(približno 30 polovnjakov l. 1904 in in 30 polovnjakov l. 1905) je po ceni

naprodaj.

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

Naprodaj je mlinska in žagna oprava

popolnoma nova, šele tri leta v rabi. (Naprodaj je radi prepovedi železniške uprave). — Proda se po zelo ugodnih pogojih. (63) 10-3

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

SEMENSKA TRGOVINA.

Edina na Kranjskem, strokovno urejena in odlikovana

velika zaloga najboljših poljskih, zelenjadnih in cvetličnih semem čez 460 vrst. ::

katera oddaja na drobno in na debelo; zanesljivo in dobro kaljiva, preskušena; za kakovost jamčim. — Tudi se izdelujejo venci in šopki, sveži in suhi, s trakovi in napis; dobe se tudi mnogovrstne cvetlice v loncih, kakor tudi mnogovrstni drugi predmeti po prav nizkih cenah. Cenik za leto 1906 je brezplačno dobiti.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča (85) 3-1

Alojz Korsika v Ljubljani.

(78) 1

Zahvala.

Ob nenadomestljivi izgubi prerano umrlega gospoda

Ivana Rogina

nam je došlo premnogo tolažilnega sočutja, za katero se najjiskrenejše zahvaljujemo.

Zahvaljujemo se gospodu nadučitelju Šmidu in gospodu župniku Pečniku za tolažilne obiske v času bolezni in cenjeni rodbini Šmidovi za vsakokratno pomoč v najbitnejših urah.

Zahvaljujemo se na toliki in tako častni udeležbi pri pogrebu, posebno domačemu č. gospodu župniku, č. g. duhovnom iz Pameč, Sel, Slovenjegagradca, Starega trga in Šmartna, cenjenim damam in gospodom oziroma slavnim korporacijam iz Slovenjegagradca, Dravograda, Št. Janža, Šmartna, Šoštanja, Ljubljane, Izlak, mnogobrojnemu občinstvu iz vseh občin slovenjegraškega okraja, darovalcem krasnih vencev in pevskega zboroma iz Šmartna in Slovenjegagradca, ki sta pela pretresljive žalostinke.

PODGORJE, dne 20. januarja 1906.

(78) 1

Žalujoči ostali.

Mrtvo perutnino, surovo maslo

kupi v večjih količinah

A. SCHANIL, Dunaj XVII.
Hauptstr. 67. Pošt. hr. konto 885.365.

(73) 20-2

Cene primerno nizke. Delo solidno in se v teku tedna izgotovi. Lišp ni treba odstraniti. Za vse v snaženje izročene stvari se jamči.

H. VOLK

Šoštanj, Štajersko.

Kemična pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par in elektriko, se priporoča za snaženje vsakovrstnih oblek itd.

Zbiralnica v Celju pri gospodu

Josipu Hočevarju

krojaški modni salon, Kolo-
lodvorska ulica.

(64) 67-3

Spretnega

stenografa

ali pa

solicitorja

sprejme takoj

dr. R. Pipuš, odvetnik
v Mariboru. (68) 3-2

Priloge za valjanje perila (valjarje), - - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljše konstrukcije daje

trdka

S. Berger

Dunaj I.

Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštarne proste

(7a) 104-32

(81) 1

Notarski kandidat

dr. Fran Strelec

naznanja, da je začel uradovati

dne 24. januarja 1906

v notarski pisarni v Sevnici

od c. kr. okrožnega sodišča v Celju postavljen namestnikom umrlega

g. notarja Veršeca.

Razpis natečaja.

Nadučiteljske in učiteljske službe:

1. na 4 razredni ljudski šoli v okolici Laškega trga (2. krajevni razred) mesto nadučitelja, oziroma učitelja;

2. na dvorazredni ljudski šoli pri Sv. Jederti (3. krajevni razred) mesto učitelja, oziroma učiteljice;

3. na 3 razredni ljudski šoli v Novicerkvi (3. krajevni razred) mesto učitelja, oziroma učiteljice.

Prosilci imajo svoje pravilno opremljene prošnje postavnim službenim potom vložiti do

dne 15. svečana 1906

CELJE, dne 15. prosinca 1906.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sedaj,

kuham slivovko

in **vinsko žganje** doma. O pristnosti se lahko vsakdo osebno prepriča ter tudi sam jamčim.

Točim tudi **pristna domača vina** po nizki ceni.

Josip Sevčnikar
Lava št. 3. p. Celju.

(70) 2-2

Sprejme se od poštenih staršev

učenec

v trgovino z mešanim blagom.

Ivan Zagorec

Kraljevec na Sotli, Hrvatsko.

Gorica

== (Primorje) ==

Lepi modni

„Batisti“

se razpošiljajo na vse strani po zelo nizkih cenah

Novosti iz juga

(71) 3-1

Parna žaga Deghenghi v Ljubljani

kupuje

! sledeče vrste, smrekovega, jelkovega, borovega, bukovega in hrastovega okroglega lesa (hlode) potem hrastove deščice (frize) po dnevni ceni, kakor tudi **gozde** pripravljene za posekati. !

Ponudbe nasloviti je na

Parno žago Deghenghi v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47. — Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

(8) 100-30

Iščeva pridnega

učenca

PREGRAD & ČERNETIČ

I. goriška modna in ::
manufakturna trgovina

GORICA ☞ GORICA

„Ne kliči vraga!“ Izvirna salo-
igra v enem dejanju po 50 stot., po pošti 10 stot. več.
„Trije tički!“ Burka v 2 dejanjih
po 60 stot., po pošti 10 stot. več; dobiva se pri lastniku J. Arhar, v Trstu, ul. Chiozza 6, pri A. Gabršček v Gorici in L. Schwentner v Ljubljani. (58) 5-4

Vizitnice

priporoča

Zvezna tiskarna v Celju.

Zahtevajte na ogled! Naročajte!

Najboljši slovenski leposlovni list „DOM IN SVET“

Prinaša najlepša dela najboljših slovenskih modernih leposlovcev, zanimive znanstvene članke izpod peresa odličnih veščakov, obširen pregled slovenske književnosti in sijajne mnogoštevilne ilustracije.

Cena listu na leto samo K 9.—

Novi naročniki dobe, če plačajo celo naročnino naprej in dostavijo še 50 vinarjev za poštnino, popolni letnik 1894 ali 1895.

UPRAVNIŠTVO IN LASTNIŠTVO V MARIJANIŠČU V LJUBLJANI.

(76) 1

Opr. št. Ne 154/6. 2

(82) 1

Prostovoljna sodna dražba

nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Sevnici sta po prošnji lastnika gosp. **Franca Praunseis-a** v Št. Jurju ob južni železnici na prodaj po javni dražbi sledeči nepremičninini, za kateri se je ustanovila izključna cena in sicer vložek št. 153 kat. obč. Sevnica enonadstropna hiša vl. št. 72 v Sevnici ki sestoji iz 2 traktov, potem vložek št. 155 kat. obč. Sevnica vrt pri Savi za **24000 K.**

Dražba se bode vršila **dne 17. februarja v Sevnici** v sobi št. 8.

Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejmo.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Zdražitelj prevzame vknjiženo terjatev štajerske hranilnice **6000 K.**, v zdajnem obstanku, na račun izkupila pa plača do polovice v 3 mescih lastniku ali njegovemu zastopniku, druga polovica ostane lahko vknjižena. Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri podpisanej sodnji v sobi št. 3 in glasom teh pogojev je treba položiti varščine **1200 K.**

C. kr. okrajno sodišče v Sevnici odd. I.

dne 21. januarja 1906.

Naprodaj je hiša

zelo prostorna in velika, 8 minut oddaljena od železniške postaje blizu mesta na Spodnjem Štajerskem, ob okrajni cesti, v prijaznem trgu, kjer je več tovarnih in kamor zelo radi prihajajo letoviščniki. Poleg hiše je v posebnem poslopju novozgrajena peč za pekarijo. Hiša je posebno pripravna za gostilniško obrt. S hišo vred se tudi proda nekaj njiv, travnik in gozd. Več pove upravništvo „Domovine“. (65) 4-3

V „Narodnem domu“ v Celju

se odda pod ugodnimi pogoji
tako v najem

gostilna.

Ponudbe se naj pošiljajo do
10. februarja 1906 na „Posojilnico
v Celju“.

(59) 3-1